

Mishnah Me'ilah, chapter 2

משנה מעילה פרק ב

(1) The law of misappropriation applies to a bird sin-offering from the moment of its dedication [as such, even while alive], and with the piercing of its neck, it becomes susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* [one was immersed and waits until evening to be totally purified], or one [after he immersed] who is still missing atonement [via an offering such as a *zav* or *metzora* who must also bring their prospective offerings] and [is susceptible to disqualification] by [its blood] remaining overnight [without being splashed]. Once its blood has been splashed it is subject to *pigul*, *notar* and [one becomes liable if eaten during a period of] defilement [and its flesh is permitted to the priests] and is no longer subject to the laws of misappropriation.

א חטאת העוף, מועלין בה משהקדשה. נמלקה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלילה. הוזה דמה, חביין עליה משום פגול נותר וטמא, ואין בה מעילה: ב עולת העוף, מועלין בה משהקדשה. נמלקה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלילה. מצה דמה, חביין עליה משום פגול נותר וטמא, ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן: ג פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין,

(2) The law of misappropriation applies to a bird burnt-offering from the moment of its dedication, and with the piercing of its neck it becomes susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who still requires atonement and by remaining overnight. Once its blood has been squeezed [onto the altar] it is subject to *pigul*, *notar* and defilement and is subject to the laws of misappropriation until the ashes have been removed from the altar to the place of ashes.

(3) The bull [of Yom Kippur] which is [totally] burnt and the he-goat [of Yom Kippur] which is [totally] burnt are subject to the laws of misappropriation from

רבנו עובדיה מברטנורא

א חטאת העוף. הוכשרה ליפסל. כלומר, משנמלקה נתוספה בה קדושה, שהיא נפסלת אם נגע בה טבול יום או מחוסר כפורים. ודוקא נפסלת בטבול יום. אבל לא מיטמאה לטמא אחרים, שכשם שטבול יום פוסל את התרומה כך הוא פוסל את הקודש: הוזה דמה חייבין עליה משום פגול. דהואה של חטאת העוף במקום זריקה דבהמה קאי, דהואה קובעת פגול כשחשב בה קודם לכן כמו זריקת דם בבהמה, ושוב יש בה איסור נותר וטמא: ואין בה מעילה. דכיון דהוזה דמה יש (בה) היתר לכהנים: ב מיצה דמה. מיצוי דעולת העוף קאי במקום זריקת הבהמה והואה דחטאת העוף. דבעולת העוף כתיב ונמצה דמו: עד שתצא לבית הדשן. דכיון דכולה כליל ולית בה שעת היתר לבסוף, לעולם מועלין בה עד שתשרף כולה ותנטל מעפרה תרומת הדשן כדכתיב (ויקרא ו) והרים את הדשן אשר תאכל האש: ג פרים הנשרפים. אין בהן לכהנים היתר כלל: הוזה דמה כו'. הזאת דמן

the moment of their dedication. Once slaughtered they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who still requires atonement and by remaining overnight. Once their blood has been sprinkled it is subject to *pigul*, *notar* and defilement and is subject to the laws of misappropriation as long as the flesh has not been completely consumed to cinders.

(4) The burnt-offering is subject to the laws of misappropriation from the moment of its dedication. Once slaughtered it becomes susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who still requires atonement and by remaining overnight. Once its blood has been sprinkled it is subject to *pigul*, *notar* and defilement. Its skin it not subject to misappropriation but its flesh is subject until the ashes have been removed to the place of the ashes.

(5) The sin-offering, the guilt-offering and the peace-offering [which is offered with the two loaves of Shavuot] are subject to the laws of misappropriation from the moment of their dedication. Once slaughtered they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who still requires atonement and by remaining overnight. Once their blood has been sprinkled they are subject to *pigul*, *notar* and defilement. [Since their flesh may now be eaten by priests] the laws of misappropriation does not apply to their

רבנו עובדיה מברטנורא

קובעתן לפגול לענוש כרת האוכל מהן אם חישב עליהם בשעת שחיטה להקטיר אימוריהן חוץ לזמנן, וכיון דלית בהו היתר לכהנים, מועלין בהן, בבית הדשן חוץ למחנה היבא דנשרפו אם נהנה מהן: **עד שיותך הבשר.** כלומר שיהיה נשרף ונעשה פחמים. אבל לאחר שניתך, שוב אין בו מעילה, שאין לך דבר שנעשית מצותו ומועלים בו: **ד ואין מועלין בעורה.** דלכהנים היא, כדכתיב (שם ז) עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה: **אבל מועלין בבשר.** כל זמן שהוא נשרף על גבי המזבח, דכליל הוא: **עד שתצא לבית הדשן.** שמרימים כל האפר מעל המזבח ומשליכים אותו לבית הדשן, ושוב אין בה מעילה שכבר נעשית מצותה: **ה אין מועלין בבשר.** דהא יש בו היתר לכהנים, דבשר חטאת

מועלין בהן משקהדשו. נשחטו, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחפר כפורים, ובלילה. הנה דמן, תיבין עליהן משום פגול נותר וטמא, ומועלין בהן בבית הדשן עד שיתך הבשר: **ד העולה מועלין בה משקהדשה.** נשחטה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחפר כפורים ובלילה. נזרק דמה, תיבין עליה משום פגול נותר וטמא, ואין מועלין בעורה, אבל מועלין בבשר עד שיצא לבית הדשן: **ה חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור,** מועלין בהן משקהדשו. נשחטו, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחפר כפורים ובלילה. נזרק דמן, תיבין עליהם משום פגול ונותר וטמא. אין מועלין בבשר, אבל מועלין באמורים עד

flesh but does apply to the sacrificial fats until the ashes are removed to the place of ashes.

(6) The two loaves of bread [of Shavuot] are subject to the laws of misappropriation from the moment of their dedication. Once they have formed a crust in the oven [this is considered the equivalent of the slaughter in an animal offering and] they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who is missing and still requires atonement and the Festival offerings [the two lambs (see Leviticus 23:19)] can then be offered. Once the blood of the lambs has been sprinkled the loaves are subject to *pigul*, *notar* and defilement. [And once the loaves become permitted to be eaten by the priests] the laws of misappropriation no longer apply to them.

(7) The showbread [baked for every Shabbat] are subject to the laws of misappropriation from the moment of the dedication [of the flour]. Once they have formed a crust in the oven they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who is missing and still requires atonement and they may be arranged on the table [of the Sanctuary upon which are also set the dishes of frankincense (see Menahot 11:7)]. Once the dishes [of last week's frankincense] were offered they [the loaves] are subject to *pigul*, *notar* and defilement and [are permitted to be eaten by the priests and hence] the laws of misappropriation no longer apply.

(8) Meal-offerings are subject to the laws of misappropriation from the moment

רבנו עובדיה מברטנורא

ואשם וחבאי שלמי צבור נאכל לכהנים: אבל מועלים באימורים. שאין בהן היתר לכהנים: ו שתי הלחם. שמביאין בעצרת: קרמו פני הלחם בתנור. היינו תחילת תיקונן, וההיא קרימה בתנור חשיבא הכשר ליפסל בטבול יום ומחוסר כפיורים כשחיטה דקדשי קדשים. והכא לא גרסינן ובלגיה משום דשתי הלחם נאפות מערב יום טוב שאין אפיתן דוחה את היום טוב ונאכלות למחר ביום טוב. והוכשרו לשחוט עליהן את הזבח, דכיון דקרמו פניה קרויה לחם: ואין בהן מעילה. שיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מצותן: ז לחם הפנים. הכא נמי לא גרסינן ביה ליפסל בלינה. שהרי נאפה בערב שבת ואינו נאכל עד לשבת האחרת: קרבו בזיכים. היינו מכשיריו, שבשבת בשעת סילוק הלחם היו מקריבין הבזיכין של לבונה: ואין בו מעילה. שהותר לכהנים ונעשית מצותו:

שיצאו לבית הדשן: ו שתי הלחם מועלין בהן משהקדשו. קרמו בתנור, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ולשחוט עליהם את הזבח. גזרק דמן של כבשים, תיבין עליהן משום פגול נותר וטמא, ואין בהן מעילה: ז לחם הפנים מועלין בו משהקדשו. קרם בתנור, הכשר להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים, ולהסדר על גבי השלחן. קרבו הבזיכין, תיבין עליו משום פגול נותר וטמא, ואין בהן מעילה: ח המנחות מועלים

of the dedication [of their flour]. Once they have become sanctified by being put in the [Temple] vessel they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who is missing and still requires atonement and by remaining overnight. Once their three-fingers-full have been offered [on the altar] they are subject to *pigul*, *notar* and defilement and the laws of misappropriation no longer apply to the remainder [since they are now

בָּהֶן מִשְׁהֻקְדָּשׁוֹ. קָדְשׁוֹ בְּכָלֵי, הַכֶּשֶׁר לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחָסֵר כְּפוּרִים וּבְלִינָה. קָרַב הַקֹּמֵץ, חִיבִין עָלָיו מִשׁוּם פְּגוּל גּוֹתֵר וְטָמֵא. וְאִין מוֹעֲלִין בְּשִׁירִים, אָבֵל מוֹעֲלִים בְּקֹמֵץ, עַד שֵׁיצֵא לְבֵית הַדָּשָׁן: ט הַקֹּמֵץ, וְהַלְבוּנָה, וְהַקְטֹרֶת, וּמִנְחַת כֹּהֲנִים, וּמִנְחַת כֹּהֵן מִשִּׁיחַ, וּמִנְחַת נֹסְכִין, מוֹעֲלִין בָּהֶן מִשְׁהֻקְדָּשׁוֹ. קָדְשׁוֹ בְּכָלֵי, הַכֶּשֶׁר לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחָסֵר כְּפוּרִים וּבְלִינָה, וְחִיבִין עָלֵיהֶן מִשׁוּם גּוֹתֵר וּמִשׁוּם טָמֵא, וּפְגוּל אִין בָּהֶן. זֶה הַכֶּלֶל, כֹּל שֵׁישׁ לוֹ מִתִּירִין, אִין חִיבִין עָלָיו מִשׁוּם פְּגוּל גּוֹתֵר וְטָמֵא, עַד שִׁיקְרָבוּ מִתִּירָיו. וְכֹל שְׂאִין

permitted to be eaten] but it applies to the three-fingers-full until its ashes have been removed to the place of ashes.

(9) The laws of misappropriation apply to the three-fingers-full [of a meal-offering], the [accompanying] frankincense, the [daily] incense, the meal-offering of a priest, the meal-offering of the anointed high priest, and the libation offerings from the moment of their dedication]. Once they have become sanctified by being put in the vessel they become susceptible to disqualification through contact with a *tevil yom* or one who is missing and still requires atonement and by remaining overnight. And they are subject to *notar* and defilement but [since they do not have a *matir*] the laws of *pigul* do not apply. This is the general rule: Whatever has a *matir* [i.e., that procedure which renders the offering valid and permits the remainder to be eaten where applicable] is not subject to *pigul*, *notar* and defilement until that act has been performed and

רבנו עובדיה מברטנורא

ח המנחות מועלין בהן משהוקדשו בקדושת פה: ואין מועלין בשירים. שיש בהן היתר לכהנים: אבל מועלים בקומץ. עד שישרף כולו ויצא לבית הדין אימורי חטאת ואשם. ולאחר כן אין מועלין בו דהא נעשית מצותו: ט ומנחת נסכים. מנחה הבאה עם הזבח שאין בה שירים. וכל הני כליל נינהו: משהוקדשו. קדושת פה בעלמא: ופגול אין בהן. לפי שאין להם מתירין ואין פגול נוהג אלא בדבר שקרבו מתיריו כדלקמן: כל שיש לו מתירין. כגון שלמים וחטאות ואשמות, דדמן מתיר אימורים למזבח והבשר לכהנים. או דבר שיש לו מתירין למזבח בלבד כגון עולת העוף ופרים הנשרפים, שדמן מתירן למזבח בלבד, וכגון שתי הלחם דדמן של כבשים הוו מתיריהן, ולחם הפנים דבויכים הוו מתירין, וכגון מנחות דיש להן היתר בקומץ. כל הני אין חייבים עליהם משום פגול ונותר וטמא עד שיקרבו מתירין. דהכי כתיב גבי פגול לא ירצה. ואמרינן בהרצאת כשר כך הרצאת

whatever does not have a *matir* becomes subject to *notar* and defilement as soon as it has become sanctified in the vessel, but the laws of *pigul* do not apply.

רבנו עובדיה מברטנורא

פסול. ונותר וטמא יליף מפגול במסכת זבחים בפרק כל הזבחים: וכל דבר שאין לו מתירין. כי הני הקומץ והלבונה דהן עצמן מתירים הן ואין מתיר אותם שום דבר אחר: חייב עליה משום נותר וטמא. משום טמא מרבינן להו מדכתיב (ויקרא כג) כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לה' וטומאתו עליו ונכרתה, בכל הקדשים הכתוב מדבר לחייב עליו משום טמא. ונותר יליף מטמא: